

El pas dels fenòmens meteorològics més extrems a la província

► Un nou llibre relata alguns dels episodis més severos de tot Catalunya, alguns dels quals van esdevenir a les comarques gironines ► Els autors de la publicació consideren que l'interès de la societat pel temps ha anat augmentant de manera notable durant els darrers anys ► El canvi climàtic continua com una de les principals incògnites a estudiar de cara al futur

ELISABET DON GIRONA

Des de l'aiguat de Sant Lluç el 1940 fins a la gran sequera del 2008. Les comarques gironines sempre han estat una zona de gran interès per als amants de la meteorologia, en part degut a la seva situació geogràfica, però també pels episodis severos que han colpejat la província en reiterades ocasions durant els darrers 150 anys. La proximitat al Mediterrani, sumada a la disposició dels Pirineus i el pas de la Serrada Transversal, fan que la demarcació hagi esdevingut objecte d'estudi, tal com s'explica en alguns dels relats del nou llibre de Marcel Costa i Jordi Mazon *Meteorologia extrema*.

La decisió d'escriure un llibre documentant tots aquests successos va sorgir d'una sinergia entre editorial i autors, que ja s'havien estat dedicant a recopilar i estudiar els casos prèviament a la proposta. Fins ara no hi havia encara una publicació similar amb les mateixes característiques, malgrat que sí que s'havia parlat en profunditat de fenòmens concrets i s'havien elaborat monogràfics d'episodis determinats.

En el cas de les comarques gironines, l'aiguat de Sant Lluç, la Siberiada, l'arribada del Torb o la gran sequera d'ara fa una dècada són alguns dels capítols més rellevants de l'inventari de la zona. Uns episodis històrics molt potents que no s'han tornat a repetir amb la mateixa intensitat, però que no tanquen la porta al fet que puguin repetir-se en un futur.

L'arribada del canvi climàtic

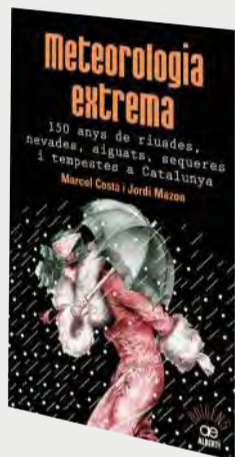
En més d'un segle d'història han passat moltes coses, entre aquestes l'arribada i la instauració del concepte de canvi climàtic, també a la província. Els experts no s'aventuren a predir unes conseqüències concretes, però sí que

afirmen que «les freqüències han canviat». Els autors de la publicació han vist com durant aquest temps els fenòmens s'han «intensificat», com és el cas de les pluges o les onades de calor. «El que fem en les pròximes dècades serà clau perquè la situació sigui més o menys greu», asseguren, afegint que «s'ha d'estar preparat i ser curós amb què es pot fer».

Apassionats pel temps

Tal com assenyalava el biòleg Marcel Costa, un dels autors de la publicació, «Catalunya sempre ha estat interessada en la meteorologia» i sembla que durant els darrers anys «aquesta afició ha anat creixent encara més». L'augment de la seva presència als mitjans de comunicació, sumat a la possibilitat d'una major participació gràcies a les noves tecnologies, fan que qualsevol persona «pugui gravar o fer fotografies de fenòmens interessants des del seu mateix telèfon mòbil».

Així mateix ho veu el físic Jordi Mazon, que considera que tot i que el territori català «ja era pioner en temes meteorològics des de fa tres o quatre segles», en l'actualitat

150 anys de riuades, tempestes, aiguats, sequeres i nevades

► La publicació de Marcel Costa i Jordi Mazon fa un repàs dels fenòmens meteorològics més impactants de Catalunya dels darrers 150 anys. Alguns d'aquests episodis van afectar la província molt de prop.

OLOT
1940

DESTINO

L'ESCALA
1956

EL MAR HELADO EN LA ESCALONA

GIRONA
1940

CAMPRODON
1940

GIRONA
1940

la facilitat de trobar grups amb persones que comparteixen aquest mateix interès «ha contribuït a disparar encara més les xifres de la gent amb una passió pel temps i els seus efectes».

En el llibre hi ha un total de quinze episodis de meteorologia extrema repartits per tot Catalunya. Quan es tracta de triar-ne els més sorprenents per als escriptors, ho tenen clar. Les tràgiques riuades del Vallès el 1963, les mànegues del 2005 i el flaix de calor del 2010, s'emporten el podi.